

Nollåttan

Med
information
från DHR
Stockholms läns
distrikt

Detta händer i avdelningen

8Med reservation för ändringar9	
Dec 2019	
7	95-års jubileum/Julfest på Hotel Courtyard by Marriot
Jan 2020	
21	Gruppen Personlig Service
Feb 2020	
2	Trivselbingo
23	Årsmöte Västerort
29	Musik-kafé
Mars 2020	
1	Trivselbingo
21	Musik-kafé
28	Årsmöte Avdelningen
28	Årsmöte Söder om Söder
April 2020	
5	Trivselbingo
18	Buss/Båtresa
24	Västerort Vårfest
26	Musik-kafé
Maj 2020	
3	Trivselbingo
14	Medlemsmöte
23	Bussresa
30	Musik-kafé

Nollåttan 2020

(med reservation för ändringar)

Manusstopp Utgivning

Nr 1 16/1 14/2

Nr 2 24/2 19/3

Nr 3 15/4 20/5

Kansliet kommer att ha Jul- och Nyårsstängt fr o m den 20/12 t o m den 7/1. Vi är åter på plats den 8/1.

Innehåll

- 2 Kalendarium
- 3 Ledare
- 5 Ledsagarna
- 7 Barnkonventionen
- 8 Distriktet DHR Aktuellt
- 12 Musikkafé
- 14 Västerort
- 16 Insändare
- 17 Sommarparadiset Aspvik
- 20 Reflektioner
- 22 Medlemsinfo
- 24 Boktips

Manusstopp nr 1/2020 är 16/1
Utgivning 14/2

Nollåttan

Ansvarig utgivare: Sebastian Nikula.

Redaktion:

Sebastian Nikula/Redaktionsutskott

Marknad & Annonser: 08-564 826 50

Formgivning, layout och tryck: Bergs grafiska.

Bilder: Zakett, DHR

Nollåttan ges även ut som taltidning

DHR Stockholmsavdelningen

Hammarby Fabriksväg 23, 120 30 Stockholm

Besöksadress:

Hammarby Fabriksväg 23, Stockholm

Öppettider kansliet: Mån-Tors 09.00 - 13.30

Bankgiro 710-9333

Tel: 08-564 826 50

Sebastian Nikula: 08-564 826 54

Gudrun Dahlgren: 08-564 826 55

Hemsida: www.dhrs.se

E-post till kansliet:

info@dhrs.se, foramn.efternamn@dhrs.se

Mobiltelefonnummer:

Ordförande Nils Duwähl: 073-981 99 34

Kanslichef Sebastian Nikula: 073-981 99 54

dhr

Stockholms-
avdelningen

Stockholmsavdelningen

DHR Stockholmsavdelningens styrelse 2019

Nils Duwähl, ordförande

Magnus Lindmark, 1:a vice ordförande, kassaförvalt.

Marita Innergård, ledamot

David Hansson, ledamot

Amir Amirrazi, informations- sektionsrådsansvarig

Ulla Kjellvinger, rese- evenemangs- medlemsansvarig

Bengt-Åke Johansson, ledamot

Ledaren

Kontaktproblem?

Att komma i kontakt med en biståndsbedömare i Stockholm kan vara en riktig utmaning. Då och då så tar vi kontakt med olika biståndsbedömare inom avdelningens område oftast för att stötta en medlem. Då får vi ju oftast en massa papper som kommer från en stadsdel som är undertecknad av en handläggare så då ser vi alla kontaktuppgifter i regel.

Jag fick själv behov att ta kontakt med en biståndsbedömare i min egen stadsdel så jag gick in på stockholm.se för att leta rätt på ett telefonnummer som jag kunde ringa och sökte efter "biståndsbedömare" och fick upp en massa förslag om diverse rapporter etc. men inget telefonnummer. Hittade något om en inloggning för att fylla i diverse ansökningar men dels hittade jag inte rätt ansökan men så ville jag även prata med en verklig person.

Nu känner jag i och för sig till Stockholms stads kontaktcenter dit man kan vända sig (via avdelningen) men det vara inget som dök upp på mina sökningar. Stockholms stad har ju plöjt ner massor miljoner på stockholm.se för att göra den till en användbar plattform för kommunikation, med bland annat för invånarna i Stockholm. Men alla dessa miljoner tycks ha avskärmat en massa folk från att komma i kontakt med anställda i Stockholm. Vad gör folk som inte har tillgång till internet av olika anledningar? Själv så har jag nog rätt så hyfsad vana att navigera mig fram på nätet men ändå inte lyckas hitta rätt information på Stockholms stads hemsida på ett enkelt sätt vilket gör mig väldigt frustrerad och irriterad. Hur mycket tid ska man behöva lägga ner för att hitta ett telefonnummer? Vill inte politiken att man ska kunna ringa direkt till en anställd i Stockholms stad längre?

De flesta kommuner som jag har kontakt med har inrättat kontaktcenter, istället för att man inte ska ringa direkt till en handläggare vilket kan vara frustrerande i sig eftersom man väldigt sällan får en kontakt samma dag utan regeln tycks vara att man ska få kontakt inom 3 arbetsdagar. Ofta så tar det fler än tre dagar och så blir det fler samtal till ett kontaktcenter. Det blir en onödig tidfördröjning kan

jag tycka, speciellt när det gäller om man vill försöka ändra ett negativt beslut för en medlem vilket oftast slutar numer att man får till svar "ni kan ju alltid överklaga". Då har det i regel gått en vecka av väntan på en kontakt, och då har tiden för att överklaga beslutet minskat, som man verkligen behöver ha för att eventuellt fixa fram nya intyg mm.

Nu kommer jag att ringa kontaktcentret för att få tag på min biståndsbedömare, och få se hur lång tid jag får vänta på ett samtal. Hur är era erfarenheter med kontakterna med era kommuner? Skriv gärna en rad i kommande nummer av Nollåttan. Till sist vill jag passa på att önska er alla en (snöfri) God Jul och ett Gott Nytt År. Nisse Duwähl

95-år av oavbruten verksamhet!

Avdelningen har i år haft verksamhet sedan 1924 vilket innebär att vi har arbetat oavkortat i hela 95 år för våra rättigheter och det ska firas med allt vad det innebär med ett Öppet hus och en Jubileumsfest.

Jubileet ger också lite anledning till reflektion över det vi har arbetat med genom alla dessa år. Personlig service med allt det innehåller har alltid legat högt upp på vår agenda. Bristande tillgänglighet och användbarhet är en annan ständigt återkommande fråga för oss i avdelningen. En tredje återkommande fråga är arbetslösheten och dålig personlig ekonomi som oftast går hand i hand.

Det som har förändras genom alla dessa år är att olika frågor får olika namn eller olika språkbruk men grunden till de frågor vi driver är det samma.

En annan gren av vår breda verksamhet är den medlemssociala som är väldigt uppskattad av de medlemmar som får en gemenskap och ett avbrott i vardagen. Tillgången på tillgängliga och användbara lokaler har minskat genom åren och försvårar våra möjligheter att bedriva denna uppskattade verksamhet.

De olika verksamheter som vi bedriver lever i en symbios som är beroende av varandra

och den individbaserade verksamheten i form av juridisk rådgivning är den verksamhet som har växt rejält de senaste åren. Men allt har säkert växlat under de 95 år som avdelningen har funnits.

Jag själv gick med i Stockholmsavdelningen 1993 och året efter så kom LSS intågandes i våra liv och i stadshuset så var det ett ordkrig på vilken nivå hur pass tillgängligt Stockholms stad skulle bli. Det bildades dessutom ett trettital råd runt om i Stockholms stad så vårt inflytande skulle öka. Det landade i att Stockholm skulle bli världens mest tillgängliga huvudstad och ett slutdatum sattes till 2010. Vi vet ju alla hur det gick med det målet.

Jag brukar kalla den tiden för att det rådde en nybygggaranda i Stockholms stad när våra frågor låg rätt så högt på den politiska agendan i Stockholm. Den stjärnan började dala 2006 och har sedan varit på fritt fall med tanke på alla besparingar som påverkar oss i vardagen.

Så 1924 har blivit till 2019 och om vi fortfarande kämpar för våra rättigheter 2114 är det ju svårt att sia om men vi i DHR STOCKHOLMSAVDELNINGEN GER OSS ALDRIG.

Nisse Duwähl

Ledsagarna

Med en stark vilja att utveckla sig själva och inte minst främst i att Assistera, Ledsaga och Avlösa andra väl.

Två män födda i senare halvan av 1950-talet Jan "Janne" Uvebrandt och Mikael "Mikke" Malm, med sitt tvåmansföretag HB Zakett Assistans & Ledsagning och registrerat varumärke med tillhörande slogan " Rätt och slätt – Zakett är nr 1 ".

Där **Z**- bokstaven som versal är utformad symboliskt i tre färger, med **svart** som överdel för alla de kanske mångens mörker och tristess. **Rött** snedstreck för nya tankar, hopp, tro och omgörning samt sista färgen med underdelen i **grönt** och med symboliken då allt funnit sin allra bästa tänkbara form. Tänk vad en liten Zakett kan stå för mycket i sin litenhet och med bakgrundstanken, "Att inget är så oväsentligt att det kan bortses från, inte ens hur många Zakett som önskas". Ett nog så viktigt rättesnöre som är det som kännetecknar och bjuds på av de nämnda bägges önskan och intentioner av att vara och verka som kan erbjudas om så önskas i en form av en eller två livs levande, levnadsglada Zakettare... Detta långt från parafrasen på Sakett, som välkänt koncentrerat sötningsmedel.

En Politisk vilja att närmast allt i Stockholms stad skulle privatiseras och även så Assistans och Ledsagning. Kom iden att själva försöka att starta eget och då bli sina två egna herrar. Då med grundtanken om verklig småskalighet just genom att bara vara dessa två. Detta har fungerat över hövan och bättre än trott och vi ser nu eldsjälarnas resultat 10 år senare och finner all anledning att följa upp de bägges verk.

Janne uppvuxen i Hässelbys omfattande barnrikeområde, där efter obligatorisk skolgång vidareutbildade sig vid LM-Ericssons yrkesskola för Svagströmsteknik i Midsommarkransen. Men i samband med ett eget längre vårdbehov, fyllt av en stor mängd av sysslolösa tider, kom han i fördjupad kontakt med Sjukvårdens olika delar genom att

på eget initiativ hjälpa till vid brist för bl.a. kortare vak... Återgången till sitt egentliga teknikeryrke gav ingen mersmak, då han vid sin då första uppgift, fick att ensam sanera en mycket stor elanläggning efter brand. Helt kort, så lämnade han yrket omgående och blev sedan på olika sätt vård i olika skepnader trogen. Detta inte minst bland fysiska- och förståndshindrade. Men viljan att tjäna kollektiva tankar, ledde bl.a även till en längre period av Kooperativ drift av livsmedel och detta i en f.d. Konsumbutiks mjölkavdelning som varit en av Stockholms mest mjölkberoende distrikt p.g.a. mängden barn. Sin värnplikt genomförde Janne i norra delarna av landet, med förläggning vid Flygvapnet i Luleå som Vaktsoldat, men innebar även tjänstgöring långt upp i Same-land mot nära zon Finland vid där mycket hemliga anläggningar för det militära flyget. Denna plats med mycket stor skönhet i naturen, stämmer nog väl med estetiskt och stilrent sätt att stramt komponera de olika tingen i livet...

5

Mikke uppvuxen i nuvarande Järfällas norra delar i Stäket, även det ett växande område för barnfamiljer med närhet till Flygvapnets mycket omfattande inte minst underjordiska anläggningar i Barkarby för dåtidens delförsvar med flyg, känd som ÖB:s Klubba av området huvudstaden Stockholm. Musik låg i hågen för denna man som efter gymnasiet, fick anställning vid Sonet och Polar Musik med välkände Stig Andersson (som f.ö. började stava sitt tilltalsnamn "Stikkan" med två K och gav impulsen till "Mikke" egentligen Mikael, att även han göra så) och artister som Ted Gärdestad, Tomas Ledin, Svenne & Lotta och inte minst ABBA för att nämna några. Där blev Mikke allt i allo, som snabbt växte in i rollen som kontaktperson och förmedlare av utvald musik till inte minst Sveriges Radio & TV. Skickades för förkovring och vidareutbildning till Los Angeles i USA, där han blev kvar längre än planerat och blev flera år p.g.a. viss omständighet. Mikke genomförde sin tid i det Militära med grundutbildningen i södra Sverige och vidare utbildad i Stockholmsområdet

och förläggning i Berga med närhet till välkända Musköbasen. Dessa välutbildade soldater, som hjälper soldatkamrater som andra människor i nöd på sjöar och hav från luften, nedfirade i ställinor från helikoptrar. Sågs ofta på TV i samband med Estonia-katastrofen, men detta var då långt senare än under Mikkes Militärtjänstgöring.

I Mikkes fortsatta arbete inom Musikvärlden, kommer han i kontakt med en svårt rörelsehindrad person som är i stort behov av hjälp. Där någonstans kommer vård alltmer in i Mikkes liv och blir en återkommande person som han assisterar på bl.a. DHR Stockholmsavdelningens Sommarhem på ASPVIK i trakten av Gustavsberg. Men i en sammanfattning av Mikke, så verkar vatten i all form tilltala och inte minst genom fiske under olika förutsättningar och dess redskap...

Men långt senare skall Janne och Mikke mötas och tillsammans bygga upp och driva Zakett...

6

För bägge gäller då en vilja att försvara, skydda och samverka kollektivt. Därför är även de Militära erfarenheterna och övriga egenskaper samlade, oerhört viktiga och valts att omnämnas i texten när lite av deras levnadsteckningar beskrivits.

Dessa bägge då Assistenten med mycket lång erfarenhet av arbete inom vården och intimt arbetande inom ramstyrning enligt HSL, SoL och LSS, kom att återkommande möta varandra i sitt arbete och befunna med likartade synsätt. Tankarna växte alltmer om att tillsammans efter sina egna huvuden, tjäna de som behövde och önskade deras tjänster inom såväl Ledsagning som Assistans och Avlösning, vilka ska känna total trygghet och nöjdhet. Detta med Kvalitet och Kontinuitet som rättesnöre och i deras småskalig form med bara de två i firman.

Nu många år senare ser vi resultatet och möter tvenne stolta och nöjda personer som vårdat sitt mycket efterfrågade "Skötebarn" Zakett väl och detta mest enligt egna

idéer och med tankar byggande på brukarens behov i centrum. Men dessa två kan inte räcka till för alla, utan har mer och mer på senare tid kommit att lämna Assistansverksamheten och verka mera genom att ge stöd tillsammans med olika delar av organisationer som är verksamma inom vårdområdet för Funktionsvariationer. Låt oss kalla det **Kollektiv Ledsagning**, då ordet Ledsagning i sin form missbrukats att gälla närmast allt då någon får den allra minsta hjälp. I denna beskrivna Kollektiva Ledsagning gäller att "smörja" maskineriet vid olika träffar, möten, resor m.m. och på så sätt få allt att fungera bättre och lättare. Där har de verkligen funnit sin roll och respektive roller i en egen nisch. Men gäller att rollerna är fullständigt klara, att de som deltar i en verksamhet själva har assistenter som sköter det grundläggande personliga behovet och runt omkring detta och **INTE** att de Kollektiva Ledsagarna ska sköta intimhygien nedbäddningar, matning m.m. Då blir det ingen tid över för övrig verksamhet...

Men delar deras undran om varför inte mer verksamhet förläggs till dagtid och jag vill även själv tillägga verksamhet även under sommartid, speciella helger m.fl. som förr och då vi kanske bäst behövs för många av våra Medlemmar...

Zakettarna möter vi ständigt inom DHR Stockholmsavdelningens verksamhet och är välkända för de flesta. Så finns all anledning och naturligt att inför deras 10-årsjubileum gratulera och berätta lite om dem och lämpligen då samtidigt som DHR S firar sitt 95-årsjubileum. Vi bugar oss för detta Lilla men så Stora...

Vi DHR Stockholmsavdelningen med vårt 95-åriga Jubileum, gratulerar Zakett med Janne & Mikke inför deras 10-åriga Jubileum och önskar dem fortsatt lycka till med sitt skötebarn Zakett!

DHR Stockholmsavd. vid olika tidpunkter förda mycket korta samtal med "Janne" Uvebrandt & "Mikke" Malm, som då nedtecknats av John-Lars de Chasseur.

Gör Konventionen till lag

För tio år sedan Ratificerade Sverige FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, (CRPD). Det är en bra, stark och tydlig konvention som bland annat slår fast rätten till liv och hälsa, rätten att leva i samhället, rätten till ett tillgängligt samhälle och rätten till personlig assistans.

Istället för att gå framåt så har Sverige de senaste tio åren dock stått still eller backat på de flesta områden som konventionen täcker. Det handlar inte bara om bristande ambitioner utan också om att man på vissa områden har fört en medveten nedskärningspolitik. På ett område som personlig assistans är nedskärningarna smärtsamt tydliga.

Bara 17 %, eller 189 personer, beviljades assistansersättning vid sin första ansökan det senaste året (mellan aug 2018 och juli 2019). Antalet som sökte assistansersättning för första gången var hela 1098. I juli 2019 hade 14 271 personer assistansersättning, vilket är en minskning med 1 885 personer sedan i juni 2015.

Vid årsskiftet blir barnkonventionen svensk lag. Det är bra att Sverige tar det steget.

Konventionerna har annars en tendens att endast bli dokument med vackra ord. Men om barnkonventionen blir lag så måste även funktionsrättskonventionen bli det. Annars sätter man en ratificerad konvention framför en annan och det får man inte göra.

På torsdagar har vi sedan slutet av september stått på Riksbron utanför riksdagen mellan 13-14 för att trycka på för att Sveriges Riksdag ska göra FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, CRPD, till lag. Initiativtagare till aktionen är STIL, Förbundet Unga Rörelsehindrade och Aktionsgruppen Marschen för funktionshindrades mänskliga rättigheter i samhället.

Det är ingen regelrätt demonstration utan en aktion i Torsdagsaktionen och Greta Thunbergs anda, där vi delar ut flygblad och pratar med de som är intresserade. Aktionen är återkommande. Vi vet att sådana aktioner ofta blir framgångsrika i långa loppet. Organisationer och enskilda som delar vår värdegrund är välkomna att ansluta. Kanske kommer riksdagen redan nästa år att betrakta våra rättigheter inte som kostnader utan som de mänskliga rättigheter de faktiskt är. Vi ses på barrikaderna!

Jonas Franksson, ordförande i STIL.

DHR-aktuellt i Stockholms län

Kontaktuppgifter till distriktets kansli i Rissne:
Kavallerivägen 30 1tr, 174 58 Sundbyberg (T-bana Rissne)

Kanslitelefon: 120 556 80 (telefontider måndag-torsdag kl 9.00-14.30 med lunchstängt 12-13)

Webbplats: www.dhr.se/stockholmslan

Facebook: www.facebook.com/DHRStockholmsLan

Twitter: www.twitter.com/DhrLan
Distriktsbloggen:
www.dhrstockholmslansblogg.com

Ansvarig för DHR-aktuellt: Ingela Larsson
Stockholms läns distrikt medverkar i detta nummer med fyra egna sidor. För distriktets löpande information hänvisar vi till vår webbplats och sociala medier.

Inledningstal av Jaan Kaur på Färdtjänstmöte den 16 oktober.

DHR-vänner!

Idag träffas vi för att få veta mer om konsekvenserna av det beslut våra politiker fattat om begränsningar i resetilldelningen för de av oss som reser med rullstolstaxi.

- 8 Vi har bjudit in två personer till detta möte. Det är chefen för färdtjänst, **Ulrik Waldau**. Det är inte Ulrik som fattat beslutet. Han är tjänstepersonen som är satt att verkställa politikernas beslut. Ulrik kan ge oss en bakgrund och fakta kring följder och konsekvenser utifrån förvaltningens perspektiv.

Vi har också bjudit in **Fredrik Wallén** (kd). Han är ordförande i Färdtjänstnämnden och den politiker som får stå ansvarig för beslutet. Fredrik är en skicklig politiker. Han kommer antagligen säga att beslutet är nödvändigt för att bryta en ohämmad kostnadsökning som riskerade hela verksamheten. Eller så kommer han hävda att vi ändå har världens bästa färdtjänst. Gå inte på det.

Vi som företräder DHR i dessa sammanhang får ibland en retorisk fråga från frustrerade och upprörda medlemmar:

"Hur har ni kunnat gå med på detta!!??"

Jag säger det här och nu. Vi har inte gått med på några begränsningar i resetilldelningen!

Vi har hela tiden hävdatt att beslutet är diskriminerande, obegripligt och ett uttryck för en kollektiv bestraffning efter att några personer anklagats för att ha överutnyttjat systemet!

Vi har hela tiden fått höra att det är få personer som drabbas av denna begränsning i resetilldelningen. Det är inte sant. Vi märker att många medlemmar har dragit ner på sitt resande av rädsla att stå utan resor innan året är slut. Det är inte så många rullstolstaxiresenärer som kommer upp i över 500 enkelresor/år. Det må så vara, men de av oss som drabbats är de med det största behovet, de som inte har något alternativ för sitt resande. Att så här brutalt slå undan benen på de med störst behov är inte bara cyniskt, jag vill hävda att det är omoraliskt!

Jag förstår att de flesta av oss är förbannade, frustrerade. Men låt oss lyssna på de fakta regionen tagit fram och som kanske kommer att användas i argumentationen mot oss. Låt oss skärskåda dem och se om vi kan använda dem i vår argumentation.

Regionen biter sig själva i svansen genom att begränsa antalet rullstolstaxiresor

Onsdagen den 16 oktober 2019 var det dags igen, då hade vi i Stockholms läns Distrikt vårt tredje möte i år tillsammans med Färdtjänstnämndens ordförande för att ännu en gång försöka få klarhet i den rådande situationen. Jag vill bara poängtera att vi många gånger försökte få till liknande medlemsmöten med politikerna innan beslutet togs om begränsade resor för rullstols taxi, svaret blev nej!

Inbjudna gäster till den 16 oktober var Färdtjänstnämndens ordförande Fredrik Wallén (kd) och Ullrik Waldau som är sektionsschef på färdtjänstförvaltningen.

Kvällen inleddes med att Jaan Kaur, ordförande för DHR Stockholms Läns Distrikt berättade hur beslutet om att begränsa resorna, på olika sätt, har drabbat människor runt om i länet. Han gjorde det med bravur!

Efter Jannes förträffliga sammanfattning av hur verkligheten ser ut, var det dags för Ullrik Waldau och Fredrik Wallén att säga sitt.

Vi hade i inbjudan till kvällen ställt följande frågor:

- Hur många personer har direkt drabbats/ har tidigare rest fler än 500 resor?
- Hur många har överklagat beslutet för egen del?
- Vad har utfallen blivit? Har de vunnit laga kraft?
- Hur agerar regionen? Förs besluten vidare till högre instans?
- Har resandet med rullstolstaxi minskat?

- Vi vet att resenärer begränsar sitt resande utifrån en oro att resorna inte kommer att räcka året ut. Märks det?
- Har rullstolstaxiresenärerna ökat sina sjukresor till följd av beslutet?
- Har bolagen minskat på antalet fordon som kör rullstolstaxi?
- Har kvartalsfördelningen fått negativa effekter för resenärerna?
- Har rullstolstaxiresenärerna ökat sitt resande i den allmänna kollektivtrafiken? I så fall inom vilka trafikslag?
- Har beslutet fått konsekvenser för färdtjänstens administration? Vilka?
- Har det utarbetats någon praxis för vilka verksamheter/skäl som berättigar till extra tilldelning? Överraskande många nekas extra tilldelning.
- Har kostnaderna för färdtjänsten gått ner

Efter lite tekniskt krångel kunde Fredrik och Ullrik gå igenom svaren på de flesta av våra gemensamma frågor med hjälp av statistik. Även om svaren inte var de mest utförliga och de som man helst av allt ville höra, så var det ändå ett gott försök.

Sist men inte minst var det dags för publikens frågor.

Rubriken till denna insändare blev väldigt tydlig när medlemmarna kom med frågor som exempelvis hur ska jag kunna försörja min familj när jag inte kan få arbetsresor, eller hämta och lämna mina barn på förskola och skola.

Det blev också uppenbart att exempelvis resor till och från träning, om man exempelvis tränar på ett gym, som SATS, inte ingår i extra tilldelning. Där kom den oerhört

DHR-aktuellt i Stockholms län

viktiga frågan upp hur Regionen ställer sig till att folkhälsan bland personer med funktionsnedsättning är sämre än för den övriga befolkningen. Det är många människor med någon form av funktionsnedsättning som måste hålla igång för att överhuvudtaget orka med dagen.

Här kan ju tilläggas att det är idag allmänt känt att träning är väldigt viktigt både för den fysiska hälsan, men även för den psykiska hälsan!

Den frågan som verkligen gick rakt in i hjärtat var den här:

"Vad har du för moral"?

Svaret blev:

"När det gäller Regionens ekonomi finns det ingen moral!"

Eftersom 500 resor låter fler än 250, så väljer man frekvent från politikernas håll att nämna siffran 500 resor. I själva verket handlar det om 500 enkelresor och eftersom varje individ måste ta sig hem efter en aktivitet, blir det 250 resor på ett år i realiteten!

Vid tangentbordet/Anna Westerberg

Ny på förbundskansliet

Nu finns jag, Stefan Sundquist, som nyanställd Organisationsutvecklare på förbundskansliet. Ursprungligen är jag från Norrbottens pärla Luleå, men sedan 30 år tillbaka stockholmare.

På kansliet ska jag analysera och jobba med DHR:s organisation och utifrån alla medlemmar, avdelningar och distrikts, olika arbetsgrupper och samarbetspartners förslag och synpunkter arbeta fram förslag till styrelsen och förbundsmötet om hur DHR kan utvecklas. Demokrati ska ta tid och mer än ett förbundsmöte kan behövas innan vi alla ser förändringar i organisationen utifrån vad vi gemensamt arbetat fram och sammanställts av mig.

Jag skall också bistå distrikt och avdelningar i deras löpande arbete och försöka vara en länk mellan förbundet och alla avdelningar och distrikt.

Välkommen att kontakta mig - jag tar gärna emot dina tankar om hur du tycker att DHR ska utvecklas.

08 – 685 80 37

stefan.sundquist@dhr.se

Hej, Kära medlemmar och Handikappidrotten!

Jag vill med dessa rader tacka för mig. Jag har i mer än 30 år varit ordförande i Täbyavdelningen. På grund allvarlig sjukdom måste jag nu avsluta mitt engagemang för DHR. Det har varit både glädjefyllda och lärorika år för mig. Mitt hjärta brinner för DHR och jag blir kvar som medlem.

Varma Hösthälsningar

Ann-Sofie Petterson, ordförande
Täbyavdelningen

Beckomberga badet

Distriktets utvecklingsprojekt startar

Vår organisation och våra verksamhetsformer förändras mycket långsamt. Vi stannar helst kvar i de arbetssätt vi vuxit in i och är vana vid. Detta gäller alla nivåer inom DHR. Våra viktiga ständigt aktuella frågor och arbetsområden utvidgas sällan med andra frågor som skulle kunna väcka genuint intresse och engagemang inför framtiden. Inte heller når förbundets ideer på ett självklart sätt ner till oss på distrikts- och avdelningsnivå. Det är en uppenbar risk att våra verksamhetsplaner blir allt tommare. Vi vet ju också hur minskningen av antalet medlemmar påverkar vår framtidstro och ökar svårigheterna att arrangera verksamheter

Mot denna bakgrund och ett beslut från vårt årsmöte i år, har vi påbörjat en diskussion om hur arbetsformerna och verksamheten inom distriktet och våra avdelningar skulle kunna förändras. Vilka spår sätter vi som distrikt hos avdelningarna och medlemmarna? Och hur märks det ute i kommunerna att vi har tio avdelningar i vårt län? På olika vägar har vi fått synpunk-

ter till distriktet om hur läget är ute i avdelningarna och hur vi samverkar med avdelningarna. De för en allmer tynande tillvaro och orkar inte heller samverka med varandra eller med distriktet. Vi flyter omkring som utspridda öar.

Därför är det dags att på allvar belysa denna problematik som troligen inte finns enbart inom DHR i vårt län. Vi måste på olika sätt satsa kraft på att få mer kunskap om vad vi kan förändra och hur det ska åstadkommas. Vi har därför i distriktsstyrelsen beslutat om ett projekt som under ledning av Magnus Lindmark och en styrgrupp ska belysa situationen. I nära kontakt mellan styrelsen och avdelningarna ska vi arbeta fram ett förslag till årsmötet 2021.

Som underlag till förslaget vill vi inventera och utreda förutsättningarna för att förändra vårt samarbete. Det måste mer effektivt gynna den verksamhet som vi alla förtroendevalda och personal är utsedda att bedriva för våra medlemmar. Som start av projektarbetet kommer vi att vända oss till er i avdelningarna för att få er uppfattning om distriktets och er egen verksamhet.

Gunder Wählberg/Distriktsstyrelsen

11

Beckomberga badet

När julens alla högtider tagit slut kanske det kan kännas skönt att börja bada i Beckombergas simhall.

Våren 2020 startar upp onsdagen den 8 januari och sista badningen blir 27 maj.

Vi badar mellan kl 17.40-19.00.

Vi har stora bassängen och terapibas-

sängen tillgängliga för oss själva.
1 st Ledsagare finns.

Terapibassängen har hög och sänkbar botten, mellan 70 cm-1,40 cm, och vattentemperaturen är 32-34 grader.

Priset är 400 kr per termin.

Ring kansliet på tfn 08-564 826 55 och anmäl dig för höstens badning.

Musik-kaféer

Fruängsgården,
Gamla Södertäljevägen 5, Fruängen

Musik-kafé lördag 26 oktober

Det var väldigt många som kom på kafét. Kul att det har blivit så många mer som numera besöker oss. John Lars började med att leda "Allsjung", som uppskattades av alla. Många sjöng med i texterna. Ett nytt lite annorlunda inslag denna gång. Sen till Olle Eilestam över musik och sång. Vi fikade och åt goda smörgåsar från Caféet.

12

Efter kaffepausen fortsatte Olle att spela, och med hjälp av en sångerska. Bett-Inger som hade sjungit med Olle för ca 10 år sedan. Ett mycket trevligt inslag. Nu rustar vi oss inför 95-års jubileumet och jul- och och nyårsfirandet. Ulla

Info om Musik-kafféer

Välkommen med din anmälan till Ulla Kjellvinger tfn 08-39 88 07.

Fr o m nu är det bara smörgåsar som serveras till kaffe/te.

Pris 50 kr för medlem och 60 kr för icke medlem, om inget annat anges.

Anmälan är bindande. Som alltid DHR-info och fina lotterivinster.

Givetvis finns det hörslina i lokalen.

Alla hjärtligt välkomna, inte bara medlemmar.

2020 års första Musik-kafé

blir den 29 februari på Fruängsgården servicehus.

Tid kl 13.00-15.30

Sista anmälningssdag tisdag den 25 februari.

Artist Istria&Emil som kommer att underhålla oss.

Vi värmer upp oss innan med lite "Allsjung", så kom i tid.

Anmälan görs till Ulla Kjellvinger tfn 08-39 88 07.

Smörgås och kaffe/te serveras.
Pris 50 kr för medlem och 60 kr för icke medlem.

Anmälan är bindande. Som alltid DHR-info och fina lotterivinster.

Adress: Fruängsgården Gamla Södertäljevägen 5 i Fruängen.

Vi har givetvis hörslinga i lokalen.

Ett stort Tack till Er alla för blommor, kort, SMS och telefonsamtal jag fick i samband med min hjärtinfarkt, som inträffad just på Musik-kafét i oktober.

Det värmdes under mina dagar på sjukhuset.

Stora KRAMAR

/Ulla Kjellvinger

Västerort

Välkommen till DHR Västerortssektionens Årsmöte

Årets VIKTIGASTE möte

Söndagen den 23 februari 2020 kl. 13.00 – 16.00

Sedvanliga möteshandlingar. Du kan påverka kommande verksamhet.

Efter mötet bjuder vi på förtäring och lite underhållning.

Kom och tyck till om verksamhetsåret 2019.

Ge oss förslag och tips för kommande års verksamhet.

Alla Hjärtligt Välkomna

DHRS Västerortssektionen

Styrelsen

14

Västerortssektionens Trivselbingo

Vi vill tacka alla som under hösten kommit till oss och spelat Bingo.

Nu gör vi ett uppehåll och återkommer i februari 2020.

Vi spelar alltid på brickor med stora siffror, har hembakat bröd till kaffet.

**Vårens Trivselbingo på Spångafolkan
Spångavägen 353 söndagar mellan 12.00 – 15.00.**

Vårens Bingotider 2020:

Söndagen den:

2 februari

8 mars

5 april

3 maj

**Västerortssektionens styrelse vill samtidigt passa på att önska
Er Alla En Riktigt God Jul och Ett Gott Nytt År!
Styrelsen och Bingokommittén DHR Västerortssektionen**

F d ordförande i Stockholmsavdelningen berättar om sin tid som ordförande.

Det var länge sedan. Året var 1986. Bilden är hämtad från en folder som DHR gav ut i samband med att jag valdes till ordförande i Stockholmsavdelningen.

Då hade jag varit aktiv i Västerortsektionens styrelse i 7 år.

Den tiden minns jag som en tid full av engagemang och kämparanda.

Möten och konferenser präglades av intressanta och givande diskussioner, vilket stimulerade mig och gav mig idéer och en vilja att kämpa för ett rättvisare samhälle.

De områden jag då brann för, var rätten till ett arbete, bra boendeservice och ett värdigt bemötande.

Med DHR och alla medlemmars stöd stärktes mitt självförtroende och gjorde det till ett nöje att försöka påverka beslutsfattare i dessa frågor.

Efter min tid som ordförande har jag hållit

en ganska låg profil. Jobbade dock några år med tillgänglighetsfrågor i lokala handikapradet i Spånga-Tensta. Dessa frågor bev-

akar jag även idag i min roll som ledamot i Spånga-Kista kyrkofullmäktige.

Åren går och mycket positivt har hänt, men hela tiden måste vi vara på vår vakt och bevaka våra rättigheter. /Eva Nilsson

Rörelsefrihet, Demokrati och kämpaanda

Jag har suttit här nu med skrivkramp länge men ska pröva att få ner lite tankar. Satt nyss och tittade på morgonstudion. Många är de gånger då någon artist som intervjuas säger något i stil med "Jag kommer från en håla och min dröm var att flytta så fort som möjligt".

Jag fick två tankar, är vi säkra på att livet blir mer spännande då vi flyttar till en större stad? Är det inte så att var vi än bor så kan vi skapa nya grupper och ting i det lilla och nära, bara vår ork finns?

16 Min ork och vilja finns där ibland men i hur många dagar eller timmar åt gången? Är det inte så att vi mister mycket ork i det lilla som är viktigt under tiden då vi letar efter det stora "nya" i livet? Jag tycker att jag mår rätt så bra men märker en sak! Minsta lilla oförutsedda sak runt om i livet gör mig väldigt irriterad och nervös. Är det, det nya moderna samhället med all kontroll av oss som "funkisar" som gör det? Det känner jag ibland. Ärligt talat när kände du senast att det skulle vara en lösning på din oro att flytta till en ny stad eller stadsdel?

Nej, tänkte väl det. Gäller förstås inte alla av oss DHR:are men väldigt många, Om vi skulle vilja flytta till ny stad tillexempel så skulle det betyda massa problem och oändliga nya utredningar för att kanske få det stöd vi behöver. Många orkar inte ens tänka tanken på att flytta! Är vi då med-

borgare med samma villkor som andra? Slutsats: ~~de utan funktionsvariation~~ som klagar över att de föds i "fel" svensk ort, tänk ett varv till!

Är det rimligt att i en välfärdsstat dagligen behöva läsa om personer som far illa på allt vagare grunder? Är det rimligt att personer inom "hemtjänst" får stressa mer och mer? De som behöver tjänsten får en allt sämre insats. Vi ska aldrig sätta grupp mot grupp.

Sverige Kan väl bättre, eller? Vi har dessutom många nyanlända att tacka för mycket inom till exempel äldreomsorg, taxi, och assistans. Problemet som jag ser det är det individualistiska samhällets syn på demokratin. Vill vi i stort i sanning att hela Sverige ska med?

Vi människor behöver börja tycka om varandra igen!

Kämpa mot ovilja och med varann! Ingen kommer att göra det åt oss! Kanske kommer kommande politiker skratta oss rakt upp i ansiktet. De kan säga "uppdelning är det bästa som finns! Vad dum den lilla människan var!

Till sist, jag är inte bättre än andra men något måste göras. Vår tid är nu, sedan kanske aldrig kommer!

Ha det så bra som möjligt!

David Hansson

FUNKIS -95

Sommarparadiset ASPVIK, i minnet...

Spända av stor förväntan togs så färden med bil ut på Värmdölandet, då och då studerande en enkel kartbild om färdvägen från förr. Vagnätet var mycket förändrat och vägskyltning likaså. Uppgift och mål är att finna tidigare DHR Stockholmsavdelningens plats för sitt Sommarhem; en oas för alla sina många medlemmar.

Väl i Gustavsberg den gamla fabrikssorten, med inte minst de så välkända produkterna från Porslinsfabriken "Gustavsberg", men nu tydligen endast ett litet museum kvar, minnande om storhetens dagar.

Följer kartan in till platsen för gamla DOMUS i den stora byggnaden och med sin mycket stora parkering, men nu DOMUS blivit närmast bara en COOP Livsmedelsbutik, i en galleria, mot tidigare ett helt stort varuhus med restaurang och allt.

Ser OK-Bensinstationen ligger kvar, men en undran hur det är med den gamla och lilla Polisstationen längre upp på gamla Stockholmsvägen förbi det rundade Kommunhuset.

Men vi ska inte åt det hållet, utan ser nu lite längre bort en skyltning med texten ASPVIK, vilket är dit vi ska och som sig bör, bär just det namnet Aspviksvägen. Vägen har rätas ut och förbättrats väsentligt, troligen inte minst för nybyggnationerna och den busstrafik som går där. Men spåren syns tydligt av gamla

vägdragningen. Passerar en skylt med ordet BETSEDE på höger hand och längre fram delar sig vägen flera gånger och vid vägen som tar av till vänster mot RÄKNÄS, där bussens vändplats var förr och sedan inte gick längre. Innan vi efter ytterligare c:a 1 km är framme vid resmålet ASPVIK 1:7, efter att åkt lite drygt 4 km på fortfarande slingrig väg från Gustavsberg.

Möter ett helt nytt utbyggnadsområde, med förlängd busslinje som passerar avfartsvägen till ASPVIK, innan vi ser en lummig och igenväxt plats för tidigare ASPVIK Sommarhem. Men in till området blir det stopp, vid de stadiga vita putsade grindstolparna med grön färg upptill och lyktor överst samt skyltat "ASPVIKSNÄS", med kedja helt låst järngrind. Verkar inför till viss del vara en sönderkörd byggarbetsplats med bilar, containrar och mängd bråten på den annars mellan träden synliga fina gräsmattan, framför den nu delvis helt skymda "Herrgårdsbyggnaden" där ligger en mycket stor och hög mängd, av sprängsten...! Längre bort bland träden, kunde man ana lite av vattenspegeln.

Så vi får efter i olika väderstreck sett oss omkring i omgivningen, återvända i närmast helt oförrättat ärende och får förlita oss på de minnen, anteckningar, fotografier, texter m.m. som finns om Sommarparadiset ASPVIK...

En plats för att slippa ständigt hyrande och kunna förverkliga drömmen som då fanns om ett helt eget sommarhem för tidigare De Vanföras organisation, senare DHR

Stockholmsavdelnings alla medlemmar. Som resulterade i att till sist det närmast Herrgårdsliknande ASPVIK köptes år 1948, men då med ett mycket starkt ekonomiskt bistånd och även lån, för totalt 75000 kronor. Ett område om 2 ha mark eller c:a 4 Tunnländ och brygga, med en större putsad tegelvilla "Herrgården" om tre våningar med källarplan som uppförts under åren kring 1915 av konstnären Paul Myren som köpt området 1912.

18

På denna sjötomt, väl skyddad i en dalsänka av berg och lövskog, fanns från den tid det tidigare varit Elektro-Skandias Semesterhem för sin personal, fyra byggnader, bärande namnen Paviljongen, Lillstugan, och Torpet samt på en bergsklack Bergshyddan. En Annexbyggnad "Gulan" uppfördes 1958 då även ledningar för vatten och avlopp anlades. Senare, 1965, lät "Lions" bygga tre lägenheter i en byggnad tänkt i första hand för familjer och redan första året kunde sommarhemmet erbjuda helpension sommartid. Men vägen till Aspvik sommarhem var inte minst första åren helt undermåliga och kunde inte kallas väg, utan färden dit fick då utföras med båt. Efter omfattande vägbygge blev den senare busstrafikerad med vändplan, närmare 1 km från målet, Aspvik... Byggnader nya som gamla, krävde om-

fattande arbeten och till mycket stora kostnader. Brygga anlades för båtar och så även för att många Rullstolsburna skulle kunna nå det så eftertraktade badandet. Detta samtidigt med en stor förvandling från att varit torrklosetter till WC med eget avlopp. Anläggandet av nya gräsmattor och inte minst utfyllnad av rena träskområden, där senare Parkeringsplatser och även nämnda vändplan för bussar kunde anläggas. Så vartefter utvecklades ASPVIK "Vårt Sommarhem" till en omtyckt välbesökt samlingsplats för aktiviteter och bad samt även vård och blev alltmer som "EN PÄRLA I SJÄLVA VERKET"...

Aktiviteter och boendet ökade och möjligheter skapades även för att ställa upp husvagn för boende samt i tält, vilket till sist krävde anställd personal och det samtidigt som många inhytt ställde allt större krav på god service. Men ett större utsträckt boende på anläggningen, frestade på ekonomin stort, inte minst då de stora kostnaderna för uppvärmningen, som byggde på elvärme.

Men tiden går, underhållet p.g.a. ekonomi och brist på ideellt arbete, blev mer och mer eftersatt, samt vid besiktning finner man oroande brister och inte då minst ruttnande golv samt förekomst av mögel. Vilket sammantaget av den anlitade besiktigaren, gav föreläggande om nyttjandeförbud och med åtgärdskrav som krävde ett omfattande renoverings- och ombyggnadsarbete. Dessutom stora brister i Brandskyddet och krav på bättre reningsverk, vilket allt sammantaget beräknats till mycket höga kostnader, vilka då inte syntes finnas någon som helst möjlighet att klara av, då närmast allt var i behov av total helrenovering och med i då själva huvudbyggnaden,

ett helt otidsenligt kök där det saknades maskinell utrustning, likt i övriga delar t.ex. tvättstugan som saknade tvättmaskin och med uppvärmning baserad på el...

Kostnaderna var för stora och ogripbara, vilka under mångas ifrågasättande, tvingades tyvärr ASPVIK att gå till försäljning efter mer än 60 års ägande och drift av senast DHR- Stockholmsavdelningen. Detta under året 2009 då det såldes för 14 miljoner kronor (men värderat till 11 miljoner).

Pengar som av förräntningen används för föreningens olika aktiviteter och inte minst subventioner av, likt även för det uppskattade resandet. Men verksamheten kostar pengar och med minskade anslag, så har tvingats att använda delar av dessa fonderade medel.

Mången har haft det fantastiskt bra på ASPVIK och många eldsjälar har ställt upp och detta utan tanke på ersättning och då helt ideellt varit verksamma för andra och deras behov av hjälp för att kunna delta och trivas. Så låt oss sända alla dem en stor tanke och inte minst till "Sommarparadiset ASPVIK, i minnet..." inför DHR Stockholmsavdelningens 95-årsjubileum i år 2019 och genom att se fotografier och bildspel samt texter som presenteras löpande.

Vi sätter färg, Vi sätter färg, Vi sätter färg, på DHR...

DHR Stockholmsavdelningens Jubileumskommitté FUNKIS -95.
e.u. J-LdeC

MINA REFLEKTIONER I NUET.

Haft och har funderingar i vissa frågor, som jag haft annan syn på, men andra haft helt avvikande synsätt. En del av dessa frågor tas här upp under rubriken ovan:

Nu om Färdtjänst och DHR Stockholms-distriktets förra Ordförande.

Färdtjänst: Läste i vill minnas "Nollåttan" och tror det var där under rubriken Ledaren, men kan ej finna artikeln. Men i den texten ansågs det fel att man lät Färdtjänstförare själva få ta upp Resebeställningar, då detta skulle kunna skapa ett osunt beroendeförhållande mellan förare och beställande brukare och resultera i ett felaktigt användande av Färdtjänstens Rullstols-taxi...

20 Frågan blir då om Färdtjänstförare anses speciellt opålitliga och utnyttjande manipulativa? I många andra sammanhang söker man ofta lösningar som har så få led som möjligt och helst direkt kommunikation mellan beställande och utförande. Se på t.ex. Assistans, Ledsagning och Avlösning m.fl. Själv har jag haft Färdtjänst med Rullstolstaxi i kanske 5 år, efter min Läkare upplyste mig om rätten för mig få den helt okända möjligheten och förmånen. Innan hade vi själva löst detta med egen och i princip samma bilmodell som Färdtjänsten.

Men var mycket problem som svårt Hørselskadad att klara av att beställa, så det

byggde helt på min Ledsagande hustrus beställningar. Men plötsligt gavs möjlighet att beställa via Dator, men tyvärr då ej fullt pålitligt, utan fick ofta vänta och ingen bil kom. Ständigt nya chaufförer passerade revy under åren, till jag skulle behandlas dagligen och fick samma chaufför, vilken välsignelse. Men sedan åter in i den gamla trallen med olika chaufförer, tills en dag jag av en kvinnlig chaufför fick frågan om när vi önskade åka vidare eller hem och hon erbjöd sig att köra den resan. (Sedan har flera förare ställt samma fråga). Detta kändes helt fantastiskt och har sedan dess på detta sätt fortsatt och om hon inte kunnat köra själv, så har hon ordnat ersättare under olika ledigheter. Detta känns troligen som för den som funnit en väl fungerande Assistent eller en Ledsagare. Men jag har aldrig känt mig utnyttjad av den omnämnd föraren eller hennes vikarier, utan tänkt om andra som åker ofta fick ha det likadant...

DHR Stockholms Distrikts förre Ordförande: Vart blev den förre Ordföranden Anders Berglund för DHR Stockholmsdistriktet vägen? En skicklig och mycket trevlig person med en stor kunskap samt erfarenhet. Som nu plötsligt verkar helt borta och närmast utbytt, men det kan väl inte vara sant...Var är Anders?

O.S.A. John-Lars de Chasseur i Södra Roslagen

Hej Kära medlem!

I Januari 2020 tänker vi DHR stockholm-savd starta upp gruppen "Personlig Service! igen. Vi är medvetna om att namnet på denne grupp kan verka missvisande. Det vill vi inte! Vi ser Personlig Service som ett samlingsbegrepp för tre viktiga delar. Före detta "hemtjänst, ledsagning och personlig assistans. Vi är medvetna om att dessa delar är vitt skilda och inte ska ses som ett begrepp. Dock ser vi dessa tre delar som viktiga pelare i allas rätt till ett självbestämt liv och vi vill inte att någon person ska behöva känna sig exkluderad!

Ju fler vi blir, desto större är chansen att kvällarna blir bra! Kom och tyck till eller lyssna och prata med andra. Du är alltid lika välkommen! Vi träffas vid 4 tillfällen med ett uppsamlande 5:e tillfälle. Första träffen kommer att starta den 21 januari kl 18.00 – 20.00 i Bagarmossen Folkets Hus. Rest-erande datum meddelas vid första träffen.

Ring och boka in dig en vecka innan.
Bokning sker till Kansliet på
tfn 08-564 826 55 mellan
09.00-13.00 mån-tors.

Förslag på vad mötena skulle kunna innehålla:

möte 1:

Presentation av alla. Fri diskussion i ämnen som rör dessa områden ovan.

möte 2:

Lägesrapport och framtid samt historia

möte 3:

Grupparbeten (korta) plus avstämning

möte 4:

Vad gör vi där vi står nu samt möjlig gäst

möte 5:

Vad har varit bra resp mindre bra med kvällarna samt vad händer här näst

Obs! Detta är inte hugget i sten utan bara förslag

Hjärtligt välkommen!

Hälsar gruppen om Personlig Service

DHR Stockholm/David Hansson

21

Årets medlem i DHR Stockholm

För att uppmuntra upp och samtidigt tacka medlemmar i avdelningen har styrelsen för DHR Stockholmsavdelning beslutat att fr o m årsmötet 2020 hedra en medlem/person som gjort en insats för avdelningen.

En grupp bestående av 1 person från varje sektion och 1 person från styrelsen lägger fram ett förslag på en medlem/person till styrelsen.

Annons sätts in i Nollåttan och hemsidan i september och numret efter.

Man nominerar till kansliet.

Sista nomineringsdag är sista november.

Gruppen träffas i december. På det mötet

så tar man fram ett förslag på en medlem/person som gruppen tycker skall få priset. Man skall motivera sitt beslut och redovisa alla nominerade.

Styrelsen fattar sen ett beslut i februari om vem som blir årets medlem.

Kravet för man skall kunna nomineras är:

Medlemmen ska under en tid ha gjort en betydande insats som t ex värvat medlemmar, jobbat i medlemsverksamheten.

Priset kommer att vara ett diplom, blommor och en present värd ca 300 kronor.

Magnus Lindmark

Medlemsinformation

Glöm ej att notera i Era kalendrar:

DHR Västerortssektionens Årsmöte

den 23 februari 2020 kl 12.00-16.00 på Spångafolkan,
Spångavägen 353

DHR Stockholmsavdelningens Årsmöte

den 28 mars 2020 kl 14.00-17.30 på Lignagatan 8

DHR Söder om Söders Årsmöte

den 28 mars 2020 kl 12.00-13.00 på Lignagatan 8

DHR Stockholmsavdelningens årsmöteshandlingar kommer att dels finnas på själva årsmötet och även kunna begäras ut från kansliet ungefär 1 vecka före årsmötet.

Maila kansliet till gudrun@dhrs.se eller ring

Gudrun på tfn 08-564 826 55 mellan kl 09.00-13.00.

Hjärtligt välkomna till våra Årsmöten 2020!

TACK för ihågkomst och för alla TACK.

Tack för DHR- S, Sektionerna Söder om Söder och Västerort för blomsteruppvaktningen på min 78-åriga födelsedag. Själv vill jag passa på att åter Tacka för alla positiva E- Brev och vanliga Brev jag fått angående det jag skrivit då och då om i "Nollåttan", som oftast varit på begäran och inte sällan önskat med stor brådska. Men beklagar att jag p.g.a. omfattande Hörselskador, svårligen kan tala i telefon utan stannar hos hustru Majvor. Men det som värmer mest, är uppskattningen av att DHR-S, i samband med sitt 95-åriga Jubileum återupptagit sin tidigare tradition med "Allsjung" och tagit fram ett Sjunghäfte för detta med käcka, klämmiga Sjungar, med glada minnen från allas vår eviga ungdom.

Lotten föll på att jag skulle försöka mjukstarta Allsången på senaste Musikkafeet. Men saknade en fast mikrofon när alla rörelser skall utföras. Dessutom problem med min hals p.g.a. olika behandlingar, som skapar heshet m.m. Men med kanske annan Allsjungledare och lite lugnare i lokalen samt alla kommit in, så kommer detta av många önskat, säkert att gå bra och vidareutveckla sig till okända höjder. John-Lars i Södra Roslagen.

Jag tror på Tomten

Hej gamle Tomten, du ser ut att ha koll på läget där i ditt hörn bredvid spisen.

När fick jag dig egentligen? Längesen var det i alla fall. Någon gång i början av barndomen. Lika fullt lyckas ditt skägg gulna lite till för varje år.

Det ryker hetta från min kopp på köksbordet och tapper som en soldat står sugröret där i glöggen.

Det är bra att sugröret inte lider av svettningar.

Jag tittar på Rasmus när han lyfter sin mugg och surplar i sig.

– Passa dig, Håkan. Det är förbannat hett. Du får göra som Karl-Bertil Jonsson, lukta på glöggen.

Jag flinar och ruskar på skallen.

– Nej, du Rasmus. Har inte så många moralkakor i burken som honom. Däremot tror jag mig ha större tålamod. Jag har t ex inga problem att vänta på att glöggen ska bli drickbar. För det hyfsade tålamodet kan jag nog tacka alla färdtjänsttaxi och annat skit som inte har kommit i tid. Å andra sidan har jag tjuren Ferdinand under sin ek som en stor förebild i ämnet.

Rasmus garvar till. Sen tar han en pepparkaka i handflatan och knäcker till den med andra handens knoge.

– Titta! Mormor sa att det betyder tur, lycka om jag kunde knäcka dem i tre bitar. Kanske har något med treenigheten att göra. Eller vad tror du?

– Halleluja!

Tar sugröret med tänderna och smuttar i mig en klunk av det heta. Svär till när det varma rinner nerför hakan och torkar bort det med handloven. Biter tag i sugröret igen

och får i mig några munnar. Jag sträcker ut tungan för att svalka stackarn, den känns lite grillad.

Hoppsan hoppsan, tålamodsprövande eller?

– Äh, knip! Undrar hur det blir i framtiden när platssugröret är historia?

– Det blir bra för miljön. Vi måste sluta med den förbannade plasten.

– Ja, det är jag helt med på. Frågan är bara om pappers och andra flumsugrör kommer att tåla hetta eller ens värme? Det är ju som att tro på att en bomullstuss ska kunna stoppa blodflödet från ett bolmande kulhål.

– Min kära poet. Du är alltför klentrogen.

Jag rynkar på näsan och morrar att han ska ge mig en pepparkaka.

– Ja, här, ta en så kanske du blir snäll.

Tuggar i mig och sköljer ner med den rinnande glöden.

– Knappast, snäll är inte min främsta talang.

Timern knäpper till och får adventsstjärnan att lysa tro.

– Fantastiskt, nu är det jul igen. Jag blir lika förvånad varje gång att ett år har gått. Enda skillnaden från år till år är nya glöggsorter att smaka på.

Rasmus tuggar eftertänksamt på pepparkakan och skakar på huvudet.

– Glögga på nu min vän så du får lite friare associationer. Och passa på att njuta medans du fortfarande har dina platssugrör. Vad ska du göra när de är körda?

Jag ler brett och ser med värme på han där i hörnet.

– Jag tror på Tomten.

– Jamen, dåså. Vad säg om lite mer glögg?

Boktips i höstmörkret

Vår medlem Mika Ihanus har debuterat som författare med sin biografi "Fjärilen från Rovaniemi".

Jag ville skriva min egen historia såsom jag uppfattade den. Jag växte upp med en nyckfull far och tiggande mor. De flyttade med mig till Sverige

för att de trodde jag skulle bli fri från mitt funktionshinder. Men jag blev inte det. Far kunde aldrig acceptera att han förstfödde son skulle leva med ett funktionshinder.

Skrivandet blev min räddning. Jag skrev först för att ventilerade mina känslor och jag hade ett uppdämt behov av att sätta ord på mina upplevelser.

Jag har studerat psykologi utifrån ett medberoende-perspektiv. Vad som händer med hjärnan när den kidnappats av en maktberusande personlighet. Jag växte upp i en familj där den som skrek högst fick sin vilja genom på bekostnad av att familjekärleken förstördes.

I romanen heter huvudpersonen d.v.s mitt alterego Petri Mattila. Läsaren får följa med i korta episoder i hans liv från barn till vuxen.

Boken är ett viktigt bidrag till alla som läser.

Den tar upp hur det är att bli utsatt för övergrepp, psykiskt våld och ändå ha kvar ett hopp. Bokens röst är barnets som jag tycker är viktig för litteraturSverige och för att Barnrättskonventionen blir lag i Sverige om några månader. Boken är en kommentar till den pågående nedrustningen av personliga assistansen.

Mika Ihanus

**Välkommen Du och de
Dig nära, till *FUNKIS
DHR Stockholmsavdelningens
95-åriga minnesjubileum.**